

DIREKTIVA 2000/59/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 27. novembra 2000

o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA -

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾, in ob upoštevanju skupnega besedila, ki ga je 18. julija 2000 odobril Spravni odbor,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okoljska politika Skupnosti stremi k visoki stopnji varstva. Temelji na preventivnem načelu in na načelih, da mora onesnaževalec plačati in da bi bilo treba ukrepati preventivno.
- (2) Eno pomembnih področij delovanja Skupnosti v zvezi s pomorskim prometom zadeva zmanjšanje onesnaževanja morij. To se lahko doseže z upoštevanjem mednarodnih konvencij, kodeksov in resolucij ter hkratnim ohranjanjem svobode plovbe, kakor je predvideno v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, in svobode zagotavljanja storitev, kakor je predvideno v pravu Skupnosti.
- (3) Skupnost se resno ukvarja s problemom onesnaževanja morij in obal držav članic, ki ga povzroča izpuščanje odpadkov in ostankov tovora z ladij, in zlasti z izvajanjem Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973, spremenjene s pripadajočim Protokolom iz leta 1978 (Marpol 73/78), ki ureja, kateri odpadki se lahko spuščajo z ladij v morsko okolje, in od držav pogodbenic zahteva, da v pristaniščih zagotovijo primerne sprejemne zmogljivosti. Konvencijo Marpol 73/78 so ratificirale vse države članice.
- (4) Varovanje morskega okolja je mogoče povečati z zmanjšanjem spuščanja odpadkov in ostankov tovora z ladij v morje. To se lahko doseže s povečanjem razpoložljivosti in uporabe sprejemnih zmogljivosti ter z izboljšanjem izvršilnega režima. V Resoluciji z dne 8. junija 1993 o skupni politiki varnih morij ⁽⁵⁾ je Svet med prednostne naloge vključil razvoj razpoložljivosti in uporabe sprejemnih zmogljivosti znotraj Skupnosti.
- (5) Direktiva Sveta 95/21/ES z dne 19. junija 1995 o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija) ⁽⁶⁾, določa, da se lahko ladjam, ki

⁽¹⁾ UL C 271, 31.8.1998, str. 79 in UL C 148, 28.5.1999, str. 7.

⁽²⁾ UL C 138, 18.5.1999, str. 12.

⁽³⁾ UL C 198, 14.7.1999, str. 27.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 1999 (UL C 150, 28.5.1999, str. 432), potrjeno dne 16. septembra 1999, Skupno stališče Sveta z dne 8. novembra 1999 (UL C 10, 13.1.2000, str. 14) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2000 (še ni objavljen v Uradnem listu). Sklep Evropskega parlamenta z dne 6. septembra 2000 in Sklep Sveta z dne 14. septembra 2000.

⁽⁵⁾ UL C 271, 7.10.1993, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 157, 7.7.1995, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/42/ES (UL L 184, 27.6.1998, str. 40).

▼B

predstavljajo čezmerno nevarnost za morsko okolje, prepove izplutje.

- (6) Onesnaževanje morij ima že po svoji naravi čezmejne posledice. Z vidika načela subsidiarnosti so ukrepi na ravni Skupnosti najbolj učinkovit način za zagotavljanje skupnih okoljskih standardov za ladje in pristanišča v celotni Skupnosti.
- (7) Z vidika načela subsidiarnosti je direktiva ustrezen pravni instrument, ker zagotavlja okvir za enotno in obvezno uporabo okoljskih standardov s strani držav članic, pri tem pa pušča vsaki državi članici pravico, da sama odloči, kateri izvedbeni instrument je najprimernejši za njen notranji sistem.
- (8) Treba je zagotoviti skladnost z obstoječimi regionalnimi dogovori, kot je Konvencija 1974/1992 o zaščiti morskega okolja na področju Baltskega morja.
- (9) Za izboljšanje preventive v zvezi z onesnaževanjem in preprečevanje izkrivljanja konkurence morajo okoljske zahteve veljati za vse ladje, ne glede na zastavo, pod katero plujejo, in v vseh pristaniščih Skupnosti morajo biti na voljo primerne sprejemne zmogljivosti.
- (10) Primerne pristaniške sprejemne zmogljivosti morajo ustrezati potrebam uporabnikov, od največjih trgovskih ladij do najmanjšega plovila za rekreacijo, in potrebam okolja, brez povzročanja čezmernih zamud ladij, ki bi jih uporabljale. V okviru obveznosti zagotavljanja razpoložljivosti primernih pristaniških sprejemnih zmogljivosti imajo države članice veliko stopnjo svobode pri urejanju sprejemanja odpadkov na najprimernejši in jim, med drugim, dovoljuje, da postavijo stalne sprejemne zmogljivosti ali imenujejo izvajalce storitev, ki po potrebi pripeljejo premične zmogljivosti za sprejem odpadkov. Ta dolžnost vključuje tudi obvezno zagotavljanje vseh storitev in/ali drugih spremljajočih ukrepov, potrebnih za pravilno in primerno uporabo teh zmogljivosti.
- (11) Primernost zmogljivosti je mogoče izboljšati s pomočjo sodobnih načrtov za sprejem odpadkov in za ravnanje z njimi, sprejetih v dogovoru z zadevnimi strankami.
- (12) Učinkovitost pristaniških sprejemnih zmogljivosti je mogoče izboljšati tako, da se od ladij zahteva, da uradno sporočijo njihovo potrebo po sprejemnih zmogljivostih. Tako sporočilo bi omogočilo tudi učinkovito načrtovanje upravljanja z odpadki. Odpadke z ribiških plovil in plovil za rekreacijo, ki imajo dovoljenje za prevoz največ 12 potnikov, lahko pristaniške sprejemne zmogljivosti sprejmejo brez predhodnega sporočila.
- (13) Spuščanje odpadkov z ladij v morje je mogoče zmanjšati tako, da se od ladij zahteva, da njihove odpadke oddajo v pristaniške sprejemne zmogljivosti pred izplutjem iz pristanišča. Zaradi uskladitev interesov neoviranega pomorskega prometa in varstva okolja je mogoča izjema glede te zahteve, pri čemer je treba upoštevati, da ima ladja na krovu dovolj velike zmogljivosti za hrambo odpadkov, da ima možnost oddati odpadke v drugem pristanišču brez nevarnosti, da bi jih odvrгла v morje, upoštevati pa je treba tudi posebne zahteve o oddaji odpadkov, ki so bile sprejete v skladu z mednarodnim pravom.
- (14) Po načelu „onesnaževalec plača“ bi morale ladje same kriti stroške za uporabo pristaniških sprejemnih zmogljivosti, vključno s stroški za obdelavo in odlaganje ladijskih odpadkov. V interesu varstva okolja bi sistem pristojbin moral spodbujati oddajo ladijskih odpadkov v pristaniščih, ne pa njihovo odlaganje v morje. To je mogoče olajšati tako, da vse ladje prispevajo k stroškom sprejema in ravnanja z ladijskimi odpadki ter tako zmanjšujejo ekonomsko spodbudo za odlaganje odpadkov v morje. Po načelu subsidiarnosti bi morale države članice v skladu z njihovim

▼B

nacionalnim pravom in veljavno prakso ohraniti pooblastila, da same odločijo, ali in v kakšnem razmerju bodo pristojbine za dejansko količino oddanih odpadkov vključile v sistem pokrivanja stroškov za uporabo pristaniških sprejemnih zmogljivosti. Pristojbine za uporabo teh zmogljivosti morajo biti pravične, nediskriminacijske in pregledne.

- (15) Ladje, ki proizvajajo manjše količine ladijskih odpadkov, morajo biti v sistemu pokrivanja stroškov obravnavane ugodneje. Skupna merila bi olajšala prepoznavanje takih ladij.
- (16) Da bi se izognilo neupravičeni obremenitvi zadevnih strank, so lahko ladje, ki opravljajo redne prevoze s pogostimi in rednimi postanki v pristaniških, oproščene nekaterih obveznostih, ki izhajajo iz te direktive, kadar je dovolj dokazov, da obstajajo ureditve, ki zagotavljajo oddajo odpadkov in plačilo pristojbin.
- (17) Ostanke tovora morajo biti v pristaniške sprejemne zmogljivosti oddani v skladu z Marpol 73/78. Marpol 73/78 zahteva, da se ostanke tovora oddajo v pristaniške sprejemne zmogljivosti v obsegu, ki je potreben za izpolnitev zahtev za čiščenje rezervoarjev. Vse pristojbine za oddajo mora plačati uporabnik sprejemnih zmogljivosti, pri čemer je uporabnik običajno določen v pogodbenih dogovorih med vpletenima strankama ali v drugih lokalnih dogovorih.
- (18) Treba je opraviti ciljne inšpekcijske preglede, da bi preverili skladnost s to direktivo. Število takšnih pregledov, pa tudi naloženih sankcij, mora zadostovati za odpravljanje neskladij s to direktivo. Zaradi uspešnosti in stroškovne učinkovitosti se taki pregledi lahko opravljajo v okviru Direktive 95/21/ES, kadar se navedena direktiva uporablja.
- (19) Države članice morajo zagotoviti ustrezen upravni okvir za ustrezno delovanje pristaniških sprejemnih zmogljivosti. V skladu z Marpol 73/78 se morajo domnevne neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivostih sporočiti Mednarodni pomorski organizaciji (IMO). Ista informacija bi se lahko poslala tudi v vednost Komisiji.
- (20) Informacijski sistem za prepoznavanje ladij, ki morje onesnažujejo ali so potencialni onesnaževalci, bi olajšal uveljavitev te direktive in pomagal pri ocenjevanju njenega izvajanja. Informacijski sistem SIRENAC, vzpostavljen v okviru Pariškega memorandumu o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, vsebuje veliko količino dodatnih informacij, potrebnih za ta namen.
- (21) Potrebno je, da Komisiji pri učinkoviti uporabi te direktive pomaga odbor, sestavljen iz predstavnikov držav članic. Ker so ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, ukrepi splošnega pomena v smislu člena 2 Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za izvrševanje na Komisijo prenesenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾, bi take ukrepe morali biti sprejeti v skladu z regulativnim postopkom, določenim v členu 5 navedenega sklepa.
- (22) Nekatere določbe te direktive se lahko brez razširitve njenega področja uporabe spremenijo po navedenem postopku, da bi se upoštevali ukrepi Skupnosti ali IMO, ki bodo začeli veljati v prihodnosti, in da bi se tako zagotovilo njihovo usklajeno izvajanje -

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼ **B**

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

Namen te direktive je zmanjšati odlaganje ladijskih odpadkov in ostankov tovora v morje, zlasti nezakonito odlaganje, z ladij, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti, z izboljšanjem razpoložljivosti in uporabe pristaniških zmogljivosti za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora ter s tem izboljšati varstvo morskega okolja.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (a) „ladja“ pomeni kakršno koli morsko plovilo, ki kakorkoli deluje v morskem okolju, vključno s hidrogliserji, plovili na zračni blazini, podmornicami in plavajočimi plovili;
- (b) „Marpol 73/78“ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973, spremenjeno s pripadajočim Protokolom iz leta 1978, ► **M1** v najnovejši različici ◀;
- (c) „ladijski odpadki“ pomenijo vse odpadke, vključno z odplakami, in druge ostanke, ki niso ostanki tovora, ki nastanejo med plovbo ladje ter sodijo na področje uporabe prilog I, IV in V k Marpol 73/78, pa tudi odpadke, povezane s tovorom, kakor so opredeljeni v Smernicah za izvajanje Priloge V k Marpol 73/78;
- (d) „ostanki tovora“ pomenijo preostanke kakršnega koli tovora na ladji, v prostoru za tovor ali v rezervoarjih, ki ostanejo po končanem razkladanju in čiščenju, ter vključujejo preostanke in razlitja pri nakladanju/razkladanju;
- (e) „pristaniške sprejemne zmogljivosti“ pomenijo kakršno koli prit-rjeno, plavajočo ali premično napravo, ki lahko sprejme ladijske odpadke ali ostanke tovora;
- (f) „ribiško plovilo“ pomeni kakršno koli ladjo, opremljeno ali uporabljeno za ribolov ali lov drugih živih morskih bitij v komercialne namene;
- (g) „plovilo za rekreacijo“ pomeni ladjo kakršne koli vrste, ne glede na pogon, ki je namenjena športu ali prostemu času;
- (h) „pristanišče“ pomeni prostor ali geografsko območje, pripravljeno na takšen način in tako opremljeno, da omogoča predvsem sprejem ladij, vključno z ribiškimi plovili in plovili za rekreacijo.

Brez poseganja v opredelitve v točkah (c) in (d) se „ladijski odpadki“ in „ostanki tovora“ štejejo za odpadke v smislu člena 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽¹⁾.

Člen 3

Področje uporabe

Direktiva velja za:

- (a) vse ladje, vključno z ribiškimi plovili in plovili za rekreacijo, ne glede na njihovo zastavo, ki pristajajo v pristanišču države članice ali delujejo znotraj njega, razen kakršne koli vojne ladje, pomožne ali druge ladje vojne mornarice, ki je v lasti ali upravljanju države in se začasno uporablja za negospodarske državne namene; in

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 96/350/ES (UL L 135, 6.6.1996, str. 32).

▼B

- (b) vsa pristanišča držav članic, ki jih običajno obiskujejo ladje, ki sodijo na področje uporabe iz točke (a).

Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da ladje, ki so izključene s področja uporabe te direktive po točki (a) prejšnjega odstavka, odlagajo ladijske odpadke in ostanke tovora na način, ki je v skladu s to direktivo, kolikor je to razumno in izvedljivo.

*Člen 4***Pristaniške zmogljivosti za sprejem odpadkov**

1. Države članice zagotovijo razpoložljivost pristaniških sprejemnih zmogljivosti, ki zadostujejo za zadovoljitev potreb ladij, ki običajno uporabljajo pristanišče, brez povzročanja čezmernih zamud ladij.
2. Za doseganje zadostnosti morajo biti sprejemne zmogljivosti sposobne sprejeti vrste in količine ladijskih odpadkov in ostankov tovora z ladij, ki običajno uporabljajo pristanišče, pri čemer je treba upoštevati obratovalne potrebe uporabnikov pristanišča, velikost in geografsko lego pristanišča, vrsto ladij, ki pristajajo v navedenem pristanišču, in izjeme, predvidene po členu 9.
3. Države članice določijo postopke za sporočanje domnevnih neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivostih državi pristanišča, ki so v skladu s tistimi, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO).

*Člen 5***Načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi**

1. Za vsako pristanišče se po posvetovanjih z ustreznimi strankami, zlasti z uporabniki pristanišča ali njihovimi predstavniki, ob upoštevanju zahtev iz členov 4, 6, 7, 10 in 12, pripravi ustrezní načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi. Podrobnejše zahteve za pripravo takih načrtov so določene v Prilogi I.
2. Načrti za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, navedeni v odstavku 1, se lahko zaradi večje učinkovitosti pripravijo v regionalnem okviru z ustreznim sodelovanjem vseh pristanišč pod pogojem, da je za vsako posamezno pristanišče določena potreba po sprejemnih zmogljivostih in njihova razpoložljivost.
3. Države članice ocenijo in potrdijo načrt za sprejem odpadkov in ravnanje z njimi, spremljajo njegovo izvajanje in zagotovijo njegovo ponovno potrditev najmanj vsaka tri leta ter po večjih spremembah v delovanju pristanišča.

*Člen 6***Sporočanje**

1. Poveljnik ladje, razen ribiških plovil in plovil za rekreacijo, registriranih za prevoz največ 12 potnikov, ki je namenjena v pristanišče Skupnosti, mora pravilno in točno izpolniti obrazec iz Priloge II ter navedene podatke sporočiti organu, ki ga za ta namen imenuje država članica, v kateri je pristanišče:
  - (a) vsaj 24 ur pred prihodom, če je pristanišče postanka znano; ali
  - (b) takoj, ko je pristanišče postanka znano, če je ta informacija na voljo manj kakor 24 ur pred prihodom; ali
  - (c) najpozneje ob odhodu iz prejšnjega pristanišča, če potovanje traja manj kakor 24 ur.

Državi članice lahko odločijo, da se ti podatki sporočajo upravljavcu pristaniških sprejemnih zmogljivosti, ki jih bo posredoval pristojnemu organu.

▼B

2. Podatki iz odstavka 1 se morajo hraniti na ladji vsaj do naslednjega pristanišča postanka in morajo biti na voljo organom držav članic, če to zahtevajo.

*Člen 7***Oddaja ladijskih odpadkov**

1. Poveljnik ladje, ki pristane v pristanišču Skupnosti, pred izplutjem iz pristanišča odda vse ladijske odpadke v pristaniške sprejemne zmogljivosti.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko ladja nadaljuje plovbo v naslednje pristanišče, ne da bi oddala ladijske odpadke, če je iz podatkov, danih v skladu s členom 6 in Prilogo II, razvidno, da ima ladja dovolj namenskih zmogljivosti za hrambo vseh doslej zbranih ladijskih odpadkov in vseh tistih, ki se bodo nabrali med nameravanim potovanjem do pristanišča, v katerem bo ladja oddala odpadke.

Če obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da v nameravanim pristanišču, v katerem bo ladja oddala odpadke, ni zadostnih sprejemnih zmogljivosti, ali če to pristanišče ni znano in zato obstaja nevarnost, da bodo odpadki odvrženi v morje, država članica sprejme vse potrebne ukrepe za preprečitev onesnaženja morja, po potrebi tako, da od ladje zahteva oddajo odpadkov pred odhodom iz pristanišča.

3. Odstavek 2 se uporablja brez poseganja v strožje zahteve o oddaji odpadkov z ladij, ki so bile sprejete v skladu z mednarodnim pravom.

*Člen 8***Pristojbine za ladijske odpadke**

1. Države članice zagotovijo, da se stroški pristaniških zmogljivosti za sprejem ladijskih odpadkov, vključno z obdelavo in odlaganjem odpadkov, krijejo z zbiranjem pristojbin, ki jih plačujejo ladje.

2. Sistem pokrivanja stroškov za uporabo pristaniških sprejemnih zmogljivosti ne sme spodbujati ladij k odlaganju njihovih odpadkov v morje. V ta namen veljajo za ladje, razen za ribiška plovila in plovila za rekreacijo, registrirana za prevoz največ 12 potnikov, naslednja načela:

- (a) vse ladje, ki pristajajo v pristanišču države članice, pomembno prispevajo k stroškom, navedenim v odstavku 1, ne glede na dejansko uporabo zmogljivosti. Zadevna ureditev lahko predvideva vključitev pristojbin v obvezno pristaniško pristojbino ali posebno pavšalno pristojbino za odpadke. Pristojbine se lahko razlikujejo glede na kategorijo, vrsto in velikost ladje;
- (b) morebitni del stroškov, ki se ne krije s pristojbino iz pododstavka (a), se krije na podlagi vrst in količin ladijskih odpadkov, ki jih ladje dejansko oddajo;
- (c) takse je mogoče znižati, če lahko poveljnik dokaže, da ladja na podlagi njenega za okolje sprejemljivega upravljanja, njene zasnove, opreme in delovanja proizvaja manjšo količino ladijskih odpadkov.

3. Za zagotovitev pravičnih, preglednih in nediskriminacijskih pristojbin, ki bi odražale stroške razpoložljivih in po potrebi uporabljenih zmogljivosti in storitev, je treba vsem uporabnikom pristanišča pojasniti višino pristojbine in osnovo za njen izračun.

4. Komisija v treh letih od datuma, navedenega v členu 16(1), predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni vpliv različnih sistemov pokrivanja stroškov, sprejetih v skladu z odstavkom 2, na morsko okolje in vzorce toka odpadkov. To poročilo sestavi v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic in predstavniki pristanišč.

Če je glede na opravljeno oceno to potrebno, Komisija predloži predlog, da se ta direktiva spremeni z uvedbo sistema, po katerem vse ladje, ki

▼B

pristajajo v pristaniščih države članice, plačujejo ustrezen odstotek, in sicer najmanj eno tretjino, stroškov iz odstavka 1, ne glede na dejansko uporabo zmogljivosti, ali z uvedbo alternativnega sistema z enakim učinkom.

*Člen 9***Izjeme**

1. Kadar ladje opravljajo redne prevoze s pogostimi in rednimi postanki v pristaniščih in kadar je dovolj dokazov o ureditvi, ki zagotavlja oddajo ladijskih odpadkov in plačilo pristojbin v pristanišču na poti ladje, lahko države članice zadevnih pristanišč te ladje oprostitijo obveznosti iz člena 6, člena 7(1) in člena 8.
2. Države članice redno, najmanj enkrat letno, obveščajo Komisijo o izjemah v skladu z odstavkom 1.

*Člen 10***Oddaja ostankov tovora**

Poveljnik ladje, ki pristane v pristanišču Skupnosti, zagotovi, da se ostanki tovora oddajo v pristaniške sprejemne zmogljivosti v skladu z določbami Marpol 73/78. Vse pristojbine za oddajo ostankov tovora plačajo uporabniki sprejemnih zmogljivosti.

*Člen 11***Uveljavljanje**

1. Države članice zagotovijo, da se lahko opravi inšpekcijski pregled vsake ladje in tako preveri, ali je v skladu s členoma 7 in 10, ter da se izvede zadostno število takih inšpekcijskih pregledov.
2. Za inšpekcijski pregled ladij, razen ribiških plovil in plovil za rekreacijo, registriranih za prevoz največ 12 potnikov, velja naslednje:
  - (a) pri izbiri ladij za inšpekcijski pregled so države članice zlasti pozorne na:
    - ladje, ki niso izpolnile zahtev sporočanja iz člena 6;
    - ladje, pri katerih se je ob pregledu podatkov, ki jih je navedel poveljnik v skladu s členom 6, izkazalo, da obstajajo drugi razlogi za domnevo, da ladja ni v skladu s to direktivo;
  - (b) tak inšpekcijski pregled se lahko opravi v okviru Direktive 95/21/ES, kadar se navedena direktiva uporablja; ne glede na okvir inšpekcijskega pregleda se uporablja zahteva po inšpekcijskih pregledih 25 % ladij, ki jo določa navedena direktiva;
  - (c) če pristojni organ ni zadovoljen z rezultati inšpekcijskega pregleda, mora zagotoviti, da ladja ne zapusti pristanišča, dokler ni oddala ladijskih odpadkov in ostankov tovora v pristaniške sprejemne zmogljivosti v skladu s členoma 7 in 10;
  - (d) kadar obstaja očiten dokaz, da je ladja izplula na morje, ne da bi izpolnila določbe člena 7 in 10, se o tem obvesti pristojni organ v naslednjem pristanišču postanka in taka ladja, brez poseganja v uporabo sankcij iz člena 13, ne sme zapustiti pristanišča, dokler se ne opravi natančnejša ocena dejavnikov v zvezi z uskladitvijo ladje s to direktivo, kot je na primer točnost vseh informacij, danih v skladu s členom 6.
3. Države članice uvedejo postopke nadzora v potrebnem obsegu za zagotovitev, da ribiška plovila in plovila za rekreacijo, registrirana za prevoz največ 12 potnikov, izpolnjujejo ustrezne zahteve te direktive.

Člen 12

Spremljajoči ukrepi

1. Države članice:
  - (a) sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so poveljniki, ponudniki pristaniških sprejemnih zmogljivosti in druge zadevne osebe ustrezno obveščeni o zahtevah, ki so po tej direktivi naslovljene nanje, ter da se po njih ravnaajo;
  - (b) imenujejo primerne organe ali telesa za izvedbo nalog po tej direktivi;
  - (c) ukrepejo vse potrebno za sodelovanje med njihovimi zadevnimi organi in gospodarskimi organizacijami, da zagotovijo učinkovito izvajanje te direktive;
  - (d) zagotovijo, da se podatki, ki jih sporočijo poveljniki v skladu s členom 6, primerno pregledajo;
  - (e) zagotovijo, da so formalnosti v zvezi z uporabo pristaniških sprejemnih zmogljivosti enostavne in hitre, da poveljnike spodbudijo k uporabi pristaniških sprejemnih zmogljivosti in ne povzročajo čezmernih zamud ladij;
  - (f) zagotovijo, da Komisija dobi kopijo sporočenih domnevnih neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti, navedenih v členu 4(3);
  - (g) zagotovijo, da se izvaja obdelava, predelava ali odstranjevanje ladijskih odpadkov in ostankov tovora v skladu z Direktivo 75/442/EGS in drugo ustrezno zakonodajo Skupnosti o odpadkih, zlasti z Direktivo Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽²⁾.
  - (h) v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo zagotovijo, da lahko katera koli stranka, vpletena v oddajo ali sprejem ladijskih odpadkov ali ostankov tovora, zahteva nadomestilo za škodo, nastalo zaradi neupravičene zamude.
2. Oddaja ladijskih odpadkov in ostankov tovora velja kot sprostitve v prosti pretok v smislu člena 79 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽³⁾. V skladu s členom 45 carinskega zakonika Skupnosti lahko carinski organi opustijo zahtevo vložitve skupne deklaracije.
3. Države članice in Komisija sodelujejo pri vzpostavitvi primernega informacijskega in nadzornega sistema, ki naj pokriva vsaj vso Skupnost, da se:
  - izboljša prepoznavanje ladij, ki niso oddale ladijskih odpadkov in ostankov tovora v skladu s to direktivo,
  - ugotovi, ali so bili cilji iz člena 1 Direktive izpolnjeni.
4. Države članice in Komisija sodelujejo pri določanju skupnih meril za prepoznavanje ladij, navedenih v členu 8(2)(c).

Člen 13

Sankcije

Države članice določijo sistem sankcij za kršitev nacionalnih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 94/31/EGS (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

⁽³⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 955/1999 (UL L 119, 7.5.1999, str. 1).

▼B

zagotovitev uporabo teh sankcij. Tako določene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

▼M3*Člen 14***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen s členom 3 Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

*Člen 15***Postopek za spremembe**

Prilogi k tej direktivi, opredelitev pojma v členu 2(b) ter sklicevanja na instrumente Skupnosti in IMO lahko spremeni Komisija, da jih uskladi z ukrepi Skupnosti ali IMO, ki so že začeli veljati, če te spremembe ne razširjajo področja uporabe te direktive.

Nadalje lahko Komisija spremeni prilogi k tej direktivi, kadar je to potrebno za izboljšanje režima, ki ga uvaja ta direktiva, če te spremembe ne razširjajo področja uporabe te direktive.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 14(2).

Spremembe mednarodnih instrumentov iz člena 2 se lahko po členu 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002 izvzamejo s področja uporabe te direktive.

▼B*Člen 16***Izvajanje**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 28. decembrom 2002 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

Vendar pa se glede odplak iz člena 2(c) uporaba te direktive odloži do izteka 12 mesecev od začetka veljavnosti Priloge IV k Marpol 73/78, pri čemer se upošteva v tej konvenciji sprejeto razlikovanje med novimi in obstoječimi ladjami.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

*Člen 17***Ocena**

1. Države članice predložijo Komisiji vsaka tri leta poročilo o stanju v zvezi z izvajanjem te direktive.
2. Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o oceni delovanja sistema, kakor je določeno v tej direktivi, na podlagi poročil držav članic iz odstavka 1, po potrebi skupaj s predlogi v zvezi z izvajanjem te direktive.

⁽¹⁾ UL L 324, 29.11.2002, str. 1.

▼B

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

PRILOGA I

ZAHTEVE ZA NAČRTE ZA SPREJEM ODPADKOV IN RAVNANJE Z NJIMI V PRISTANIŠČIH

(kakor je navedeno v členu 5)

Načrti pokrivajo vse vrste ladijskih odpadkov in ostanke tovora, ki izvirajo z ladij, ki običajno obiskujejo pristanišče, ter se pripravijo glede na velikost pristanišča in na vrste ladij, ki pristajajo v navedenem pristanišču.

Načrti vsebujejo naslednje elemente:

- oceno potrebe po pristaniških sprejemnih zmogljivosti glede na potrebe ladij, ki običajno obiskujejo pristanišče;
- opis vrste in zmogljivosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- podroben opis postopkov za sprejem in zbiranje ladijskih odpadkov in ostankov tovora;
- opis sistema pristojbin;
- postopke za sporočanje domnevnih neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- postopke za tekoča posvetovanja z uporabniki pristanišč, pogodbeniki za ravnanje z odpadki, upravljavci terminalov ter drugimi zainteresiranimi stranmi; in
- vrste in količine sprejetih in obdelanih ladijskih odpadkov in ostankov tovora.

Poleg tega morajo načrti vključevati:

- povzetek ustrezne zakonodaje in formalnosti za oddajo;
- identifikacijo osebe ali oseb, odgovorne za izvedbo načrta;
- po potrebi opis opreme in postopkov za predhodno obdelavo v pristanišču;
- opis metod za beleženje dejanske uporabe pristaniških sprejemnih zmogljivosti;
- opis metod za beleženje količin sprejetih ladijskih odpadkov in ostankov tovora; in
- opis načina odlaganja ladijskih odpadkov in ostankov tovora.

Postopki za sprejem, zbiranje, hrambo, obdelavo in odlaganje morajo biti v vseh pogledih v skladu s sistemom upravljanja z okoljem, primernim za postopno zmanjševanje okoljskih vplivov teh dejavnosti. Ti postopki štejejo za skladne, če so v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1836/93 z dne 29. junija 1993 o prostovoljnem sodelovanju družb v industrijskem sektorju v Sistemu okoljskega ravnanja in presoje Skupnosti ⁽¹⁾.

Informacije, ki morajo biti dane na voljo vsem uporabnikom pristanišča:

- kratko napotilo k temeljnemu pomenu pravilne oddaje ladijskih odpadkov in ostankov tovora;
- mesto pristaniških sprejemnih zmogljivosti, ki je primerno za vsako sidrišče, s shemo/karto;
- seznam ladijskih odpadkov in ostankov tovora, ki se običajno obravnavajo;
- seznam kontaktnih mest, upravljavcev in ponujenih storitev;
- opis postopkov za oddajo;
- opis sistema pristojbin; in
- postopki za sporočanje domnevnih neustreznosti pristaniških sprejemnih zmogljivosti.

⁽¹⁾ UL L 168, 10.7.1993, str. 1

▼ **B**

PRILOGA II

▼ **M2****PODATKI, KI JIH JE TREBA SPOROČITI PRED VSTOPOM V PRISTANIŠČE**

(Namembna pristanišča iz člena 6 Direktive 2000/59/ES)

1. Ime, klicni znak in, kjer je ustrezno, identifikacijska številka ladje IMO:
2. Država zastave:
3. Predviden čas prihoda:
4. Predviden čas odhoda:
5. Pristanišče predhodnega postanka:
6. Pristanišče naslednjega postanka:
7. Zadnje pristanišče in datum oddaje ladijskih odpadkov:
8. Ali oddajate (obkljukajte ustrezno okence)

vse   nekaj   nobenih

odpadke(-ov) v pristanišče sprejemne zmogljivosti?

9. Vrsta in količina odpadkov in ostankov, ki se jih oddaja in/ali ostane na ladji ter procent zmogljivosti za hrambo odpadkov:

*Če oddajate vse odpadke, ustrezno izpolnite drugi stolpec.**Če oddajate nekaj ali nobenih odpadkov, izpolnite vse stolpce.*

Vrsta	Odpadki, ki se oddajo m ³	Največja namenska zmogljivost za hrambo m ³	Količina odpadkov, ki ostane na ladji m ³	Pristanišče, v katerega se bodo oddali preostali odpadki	Ocenjena količina odpadkov, nastalih od uradnega sporočila do pristanišča naslednjega postanka m ³
Odpadna olja					
Blato					
Kalužna voda					
Drugo (navedite)					
Smeti					
Živilski odpadki					
Plastika					
Drugo					
Odplake ⁽¹⁾					
Odpadki, povezani s tovorom ⁽²⁾ (navedite)					
Ostanki tovara ⁽²⁾ (navedite)					

⁽¹⁾ Odplake se lahko odloži v morje v skladu z Uredbo 11 Priloge IV h Konvenciji Marpol 73/78. Ustreznih okenc ni treba izpolniti, če je namen odložiti odplake v morje s pooblastilom.

⁽²⁾ Lahko se predloži ocenitve.

▼ **M2**

Opombe:

1. Te podatke lahko uporabi pomorska inšpekcija ali se uporabijo v druge inšpekcijske namene.
2. Države članice bodo določile organe, ki bodo prejeli kopijo tega uradnega sporočila.
3. Tega obrazca ni treba izpolniti, če je ladja zajeta v izjeme v skladu s členom 9 Direktive 2000/59/ES.

Potrdujem, da

- so zgoraj navedeni podatki točni in pravilni ter
- da je dovolj namenske zmogljivosti na ladji za hrambo odpadkov, nastalih od uradnega sporočila in do naslednjega pristanišča, v katerega se bodo oddali odpadki.

Datum: ...

Ura: ...

Podpis: ...